

Juniperus virginiana

jałowiec wirginijski

(C) fot. Grzegorz Fałkowski

Gatunek rzadko spotykany w uprawie, w ofertach reprezentowany przez odmiany kolumnowe lub krzaczaste. Na stanowiskach naturalnych drzewo małych rozmiarów, zwykle o pokroju stożkowatym. Ulistnienie igielkowe i łuskowate. Igły do 12 mm długości nie kłujące. Łuski przylegające do walczkowatych pędów, barwy zielonej, czasem z delikatnym nalotem woskowym. Szyszkojagody 5-8 mm średnicy, początkowo z białym nalotem, dojrzałe fioletowogranatowe. Wymagania glebowe przeciętne do małych. Stanowiska słoneczne. Polecany do uprawy w całym kraju, w różnych zastosowaniach np. w otwartych i dobrze nasłonecznionych przestrzeniach osiedli, parków, zieleńców itp.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	wschodnia część Ameryki Północnej, od Gór Skalistych na wschodzie do Zatoki Hudsona na północy i Zatoki Meksykańskiej na południu
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta roślina tolerancyjna
walory	roślina zimozielona
zastosowanie	parki rekultywacja w grupach
strefa	5

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

